

Zeleni djed

Zeleni djed dugačak je i tanak od glave do pete. Njegove oštre kose strše iznad glave, a zatim se spuštaju, pa nalikuje palmi. Kad bi moj djed bio povrće, bio bi poriluk.

– Subota je i idemo djedu Zelenku – kaže mi otac kao i svake subote, a zatim me kod djeda ostavi cijelo poslijepodne.

Kad otac ode, djed me vuče sa sobom. Obuče svoje stare blatnjave cipele, gurne podrumška vrata, uzme kopaču (štihaču) i motiku, a meni stavi kapu na glavu. Druga podrumška vrata vode nas ravno u vrt djeda Zelenka.

Niže se red crvenih pa zelenih rajčica.

Salata je pokraj gredice luka. Sasvim su blizu jedno uz drugo, ali se ne dodiruju. Na kraju je vrta grah i grašak. Stručkovi peršina i vlasca, grmići puni mirisa, podno su krušaka, ošišani ravno kao ograda. Na stazici, širokoj kolika je duljina stopala, treba zadržati ravnotežu, kako se ne bi uništili cvjetovi krastavaca, listovi kupusa, jagode i čete poriluka. Djedica Zelenko u tom je vrtu pravi gospodar, upravlja poput strašila koje već dugo nije prestrašilo ni jednu pticu.

Marc Cantin

Prevela Marija Žderić

1. Objasni naslov priče.

2. S kojim povrćem dječak uspoređuje svojega djeda? Zašto?

3. Iz priče prepisi pridjeve koji kazuju kakva je zadana imenica.

djed: _____, _____, _____

kosa: _____

cipele: _____, _____

vrata: _____, _____, _____

rajčice: _____, _____